

Nr 364

Av herr Åberg m. fl., om anslag av bensinskattemedel till mindre hamnar.

(Lika lydande med motion nr 322 i Första kammaren)

I innevarande års statsverksproposition har Kungl. Maj:t inte föreslagit något belopp ur bensinskattemedel att användas av sjöfartsstyrelsen för anslag till mindre hamnar. Orsaken till detta är tydligen att i sjöfartsstyrelsen för närvarande finnes ett uppdämt kapital, som av olika anledningar inte har kunnat uttagas av vederbörande sökande. Dessa orsaker är tydligen flera. I vissa fall rör det sig om ärenden, där sökanden väntar på en vattendom för att kunna fortsätta arbetet. I andra fall kan det vara andra förklarliga hinder, som kommit i vägen för att redan beviljade medel skall kunna rekvireras.

Tyvärre finns det emellertid en annan och allvarigare orsak till att dessa bensinskattemedel inte kommer till användning. Många mindre kustkommuner eller andra hamnintressenter måste låta nödvändiga förbättrings- eller nybyggnadsarbeten anstå, därför att man inte har möjlighet anskaffa de ca 50 % av anläggningskostnaderna som sedan en tid tillbaka krävts för att anslag skall beviljas. Det finns exempel på hur en skärgårdskommun på västkusten sökt anslag till ett nödvändigt hamnbyggnadsprojekt, där man hade räknat med att själva kunna anskaffa en mindre del av det erforderliga beloppet och hoppades att statsmakterna skulle svara för den större delen. Då därför beskedet kom att man skulle erhålla endast 50 % av anläggningskostnaden stoppade det hela upp. Trots verkliga ansträngningar står det nu klart för den fiskekommun det här gäller att man i dagens bekymmersamma situation med sviktande skatteunderlag inte har någon som helst möjlighet att åstadkomma den prestation, som vill till för att frigöra statsanslaget.

I vissa andra fall har kust- eller skärgårdskommuner avstått från att över huvud taget söka anslag då exempel som det ovan citerade redan från början gör det klart, att den egna bördan blir alltför tung.

I detta sammanhang är det kanske onödigt att orda om det stora behovet av förbättrade hamnmöjligheter för den ständigt och hastigt ökande flotta av mindre eller medelstora nöjesbåtar som är beroende av skyddade hamnar. På vissa områden — åtminstone inom vissa av västkustens fiskelägen

— har småbåtsarmadan blivit ett stort bekymmer, då den angör redan förut trånga fiskehamnar till visst förfång för de större båtar, som egentligen är hemmahörande i hamnarna. Även om alla försöker anpassa sig på bästa sätt efter förhållandena, kan dock skador uppkomma som kunde undvikas om det fanns tillgängliga småbåtshamnar.

Då nu alltså sjöfartsstyrelsen tydligen förfogar över medel avsedda att användas för en förbättring av hamnförhållandena i de mindre hamnarna, som en service åt nöjestrafiken eller annan mindre båttrafik, är det angeläget att hamnintressenter, kommuner, hamnföreningar eller liknande genom en generösare tilldelning får en chans att få del av dessa anslag.

Med hänvisning till vad här ovan framhållits får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t framhåller vikten av mera generösa normer vid beviljande av anslag ur bensinskattemedel till de mindre hamnarna.

Stockholm den 24 januari 1969

Georg Åberg (fp) Lennart Mattsson (cp) Henry Berndtsson (fp)

Evert Svensson (s) Nils Carlshamre (m)

i Kungälv
